

<p>מקרא-key:</p> <p>disputants-חולקים-♦ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה-◊ central point for summary and review- insertion of an earlier segment- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>מיימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראייה-proof</p>
---	--

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
היה אחד מהן משחק בקוביא.												■
הא תו למה לי?												⋈
תנא פסולא דאוריית' וקתני פסולא דרבנן.												◊
הוי שניהן חשודין.												■
היכי תנן?	רבא לרב נחמן:											◊
לא ידענא.	א"ל: [רב נחמן]											!
הלכתא מאי?	[רבא לרב נחמן]											^
לא ידענא.	א"ל: [רב נחמן]											!
ר' יוסי אומר: יחלוקו.	איתמר: אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:											◊
ר' יוסי אומר: יחלוקו.	וכן תני רב זביד בר אשיעאי:											!
ר' יוסי אומר: יחלוקו.	איכא דאמרי, תני רב זביד: א"ר אושיעאי:											!
עבד רב נחמן עובדא: יחלוקו.	רב יוסף בר מניומי:											O
וחזרה שבועה למקומה.												■
להיכן חזרה?												^
חזרה שבועה לסיני	רבי אמי, רבותינו שבבבל אמרו:											◊
חזרה שבועה למחויב לה.	[רבי אמי], רבותינו שבארץ ישראל אמרו:											◊
רבותינו שבבבל - רב ושמואל, רבותינו שבארץ ישראל - ר' אבא.	רב פפא:											■
רבותינו שבבבל - רב ושמואל												■
וכן היתומין לא יפרעו אלא בשבועה	דתנן:											◊
ממאן?	והוינן בה:											^
אילימא מלוה												!
אבהון שקיל בלא שבועה ואינהו בשבועה?												⋈
אלא הכי קאמר: וכן היתומין מן היתומין לא יפרעו אלא בשבועה												◊
לא שנו אלא שמת מלוה בחיי לוח, אבל מת לוח בחיי מלוה - כבר נתחייב מלוה לבני לוח שבועה, ואין אדם מוריש שבועה לבניו.	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											◊
רבותינו שבארץ ישראל - רבי אבא												■
דההוא גברא דחטף נסכא מחבריה, אתא לקמיה דרב אמי, יתיב ר' אבא קמיה אייתי חדא סהדא דמחטף חטפה מיניה, א"ל: אין, חטפי וידי חטפי												O
היכי לדיינו דינו להאי דינא? נימא ליה: זיל שלים, ליכא תרי סהדי נפטריה, איכא חד סהדא נימא ליה: זיל אישתבע. כיון דאמר מיחטף חטפי, הוה ליה כגולן	רבי אמי:											⋈
הוה מחויב שבועה ואין יכול לישבע, וכל המחויב שבועה ואינו יכול לישבע משלם.	רבי אבא:											!
כוותיה דרבי אבא מסתברא	רבא:											■
(שמות כ"ב) שבועת ה' תהיה בין שניהם - ולא בין היורשין	דתני רבי אמי:											◊

<p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ ! תירוץ-answer proof-ראיה ■</p>	<p>disputants-חולקים ♦ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review ◊ < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
-------------------------	---	---

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
היכי דמי?		^	■									מז
אילמא דאמר ליה: מנה לאבא ביד אביך, ואמר ליה: חמשין אית ליה וחמשין לית ליה		!	■									מז
מה לי הוא ומה לי אבהא		ז	■									מז
אלא לאו דאמר ליה: מנה לאבא ביד אביך, אמר ליה: חמשין ידענא וחמשין לא ידענא		!	■								◊	מז
אי אמרת בשלמא אביו כי האי גוונא מחייב, איצטרריך קרא למיפטר גבי יורשין, אלא אי אמרת אביו כי האי גוונא נמי פטור, קרא גבי יורשין למה לי.			■								◊	מז
ורב ושמואל, האי שבועת ה' מאי קא דרשי ביה?		ז									◊	מז
מיבעי ליה לכדתניא:		!										מז
שבועת ה' תהיה בין שניהם - מלמד שהשבועה חלה על שניהם.	שמעון בן טרפון:	■	!								◊	מז
אזהרה לעוקב אחר נואף מנין? ת"ל: (שמות כ') לא תנאף, לא תנאף .	שמעון בן טרפון:	■									◊	מז
(דברים א') ותרגונו באהלים - שמעון בן טרפון אומר: תרתם וגיניתם באהלו של מקום.	[שמעון בן טרפון]	■									◊	מז
(דברים א') עד הנהר הגדול נהר פרת - שמעון בן טרפון אומר: קרב לגבי דהינא ואידהו.	[שמעון בן טרפון]	■									◊	מז
עבד מלך כמלך.	דבי רבי ישמעאל תנא:	■									◊	מז
והחנוני על פינסקו כו'.											■	מז
טורח שבועה זו למה?	תניא, אמר רבי:			ז	■							מז
שניהם נשבעין ונוטלין מבעל הבית.	א"ל ר' חייא תניא:			!	■						◊	מז
קיבלה מיניה או לא קיבלה מיניה?				^								מז
פועלין נשבעין לחנוני	ת"ש: דתניא, רבי:			■	ז							מז
ואם איתא, לבעל הבית מיבעי ליה				ז								מז
פועלים נשבעין לבעל הבית במעמד חנוני, כי היכי דליכספו מיניה.	רבא:			!							◊	מז
שתי כיתי עדים המכחישות זו את זו - אמר רב הונא: זו באה בפני עצמה ומעידה, וזו באה בפני עצמה ומעידה	איתמר: [רב הונא]			♦	■						◊	מז
בהדי סהדי שקרי למה לי?	רב חסדא:			♦	■						◊	מז
שני מלוין ושני לוויין ושני שטרות - היינו פלוגתייהו				■							◊	מז
מלוה ולוה ושני שטרות - יד בעל השטר על התחתונה				■							◊	מז
שני מלוין ולוה אחד ושני שטרות - היינו מתניתין				■							◊	מז
ב' לוויין ומלוה אחד ושני שטרות מאי?				^							◊	מז
תיקו.				■								מז